

زهرا طبیبی
خبرنگار گروه سیاست

۵۵ نهاد شورایی حذف شدند ۱۱۳ نهاد در حال حذفند. این خبری است که علاالدین رفیع زاده، رئیس سازمان امور اداری استخدامی روز شنبه رسماً آن را اعلام کرد. حذف این نهادهای شورایی که پیش از این در دولت‌های قبل هم به‌نوعی صورت گرفته بود، از چند جنبه به نفع دولت عمل می‌کند. از آنجا که برخی از این نهادهای شورایی عملاً به موازی کاری با نهادهای دیگر می‌پردازند، حذف آن‌ها، فرایند تصمیم‌گیری را سهل‌تر و دولت را چابک‌تر می‌کند. برخی از این شورواها، سالیان زیادی است که فعالیت نداشتند و اساساً تشکیل نشده بودند؛ برخی دیگر در عین تشکیل و اختصاص بودجه، کارایی چندانی نداشتند.

دکترولایتی در دیدار با عبدالله صفی‌الدین، نمایندهٔ حزب‌الله در تهران تأکید کرد

حامی همیشگی ستون جبههٔ مقاومت هستیم

نماینده حزب‌الله همچنین با قدردانی از حمایت‌های همه‌جانبه جمهوری اسلامی ایران، به‌ویژه مقام معظم رهبری، خطاب به دکتر ولایتی تأکید کرد: «شما از ابتدای تأسیس حزب الله، از حامیان اصلی حزب‌الله بوده‌اید و نقش مؤثر و تعیین‌کننده‌ای در حمایت از مقاومت داشته‌اید و به‌ویژه جنبه‌الی نقش مؤثری در جریان جنگ ۱۶ روزه، ایفا کردید.» وی افزود: «این حمایت‌ها موجب شد برای نخستین‌بار رژیم صهیونیستی به رعایت آتش‌بس متعهد شود؛ آتش‌پسی که با تأیید سازمان ملل همراه بود و در نهایت به تثبیت مرزهای جنوبی لبنان با فلسطین اشغالی انجامید.»

در ادامه، دکتر ولایتی با اشاره به جایگاه راهبردی حزب‌الله گفت: «حزب‌الله به‌عنوان یکی از مهم‌ترین ستون‌های جبهه مقاومت، نقشی اساسی در مقابله با صهیونیسم دارد و جمهوری اسلامی ایران، تحت رهبری و اوامر مقام معظم رهبری، با قاطعیت به حمایت از این مجموعه ارزشمند و فداکار در خط مقدم مقاومت ادامه خواهد داد.»

سخنگوی سازمان اداری و استخدامی کشور از حذف ۵۵ نهاد شورایی می‌گوید

به دنبال حذف ساختارهای زائدیم نه تضعیف شوراهای

در مجموع این اقدام علاوه بر آنکه به نفع اصلاح ساختاری و چابک‌سازی دولت عمل می‌کند، صرفه‌جویی هم در هزینه‌های دولت، به شمار می‌رود. حسین رحمانیان، سخنگوی سازمان اداری و استخدامی معتقد است برخی از این نهادها پیش از انقلاب تشکیل شدند و اساساً کارایی نداشتند و ندارند. او همچنین به این موضوع هم اشاره کرد که برخی از شوراهای اختصاص به زمان و بحران خاصی داشتند که با عبور از آن بحران و حل شدنش، دیگر حیات آنها موضوعیتی ندارد. نکته دیگری که سخنگوی سازمان اداری و استخدامی در خصوص علل حذف این نهادها به آن اشاره می‌کند، موازی کاری آن‌ها با برخی دستگاه‌های دیگر است. مشروح گفت‌وگو با حسین رحمانیان، سخنگوی سازمان اداری استخدامی کشور را از نظر می‌گذرانید.

حذف نهادهای شورایی به چه منظور و با چه اهدافی صورت گرفته است؟

در نظام اسلامی ما بر بحث مشورت تکیه و تأکید ویژه‌ای وجود داشته است؛ لذا از همان اول انقلاب، نهاد حاکمیت بر مبنای شورا و مشورت شکل گرفت. اما در ساختار حکمرانی کشور، در پی سال‌ها و به فراخور وضعیت‌های مختلفی که پیش می‌آید، ممکن بود حوادثی، رویدادهایی یا شرایط خاص اجتماعی و اقتصادی ایجاب می‌کرد که شوراهای، ستادها و کارگروه‌ها شکل بگیرند.

مثلاً الان فصل آلودگی هواست؛ کارگروه آلودگی هوا شکل می‌گیرد، ولی در تابستان این کارگروه دیگر عملاً کارآمدی ندارد. بعضی شوراهای این‌گونه نبوده که سال‌به‌سال تکرار شود و نیازمند برگزاری باشد، مربوط به یک حادثه، یک موضوع، یک مسئله‌ای در مثلاً دهه‌های گذشته بوده و تمام شده و دیگر الان موضوعیت ندارد. باتوجه‌به اینکه یک‌سری شوراهای دارای مأموریت‌های مشابه و هم‌پوشانی بودند و بعضاً خارج از زنجیره مسئولیت‌پذیری دولت عمل می‌کردند و عملاً باعث‌کندی تصمیم‌گیری، تعارض سیاست‌ها و افزایش هزینه می‌شدند؛ چون ادامه فعالیتشان نیاز به نیرو، مسئول، دبیرخانه، آب و برق و گاز و ساختمان و... داشت که هزینه‌های زیادی راه کشور تحمیل می‌کرد. در نهایت هم مسئله مدیریت این‌ها هم سخت بود، چون وقتی یک موضوعی بین چندین شورا، مشترک می‌شد، عملاً تصمیم‌گیری هم در آن مورد کار آسانی نبود. این وضعیت در حوزه‌های فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی هم وجود داشت. این ضرورت حس می‌شد که باید اصلاحاتی را انجام بدهیم، این اقدام صورت گرفت و ۵۵ شورا را حذف و منحل کردیم و وضعیت ۱۱۳ شورا هم در دست بررسی است تا تعیین تکلیف بشوند و تصمیم بگیریم که ببینیم این شوراهای قرار است چه وضعیتی داشته باشند.

شیرین سعیدی، استاد ایرانی دانشگاه آرکانزاس به خاطریک توبیت اخراج شد

دیکتاتورها مشغول کارند

مدارس نفرت‌پراکنی آن‌ها مناسب‌تر است.
» نیویورک پست در گزاررش

مواضعی علیه این استاد علوم سیاسی گرفته و به دنبال اثبات این گزاره است که او در پوشش استادی دانشگاه، اقدامات پهلودستیزانه انجام می‌دهد. بعد از اعلام برکناری او، حساب او در ایکس هم تعلیق شد. برکناری سعیدی از گروه مطالعات خاورمیانه در حالی رخ داده که استاد دانشگاه آرکانزاس، این موضوع را تنها در صفحه توئیتری‌اش منتشر کرده و این موضع‌گیری در محیط دانشگاه مطرح نشده است، امری که نشان می‌دهد در کنار دیگر فشارهایی که اسرائیل به فضای آکادمیک و دانشجویی وارد می‌کند، خانم سعیدی نیز از این قاعده مستثنی نبوده، بلکه ایرانی بودن هم نوعی زمینه‌ای شده برای اعمال فشار و محدودیت بیشتر.

فارسی‌زبان صهیونی علیه‌استاد دانشگاه آمریکا
هم‌زمان با انتشار این خبر، بازوهای رسانه‌ای صهیونیست‌ها هم دست به کار شدند و مدعی شدند او نه فقط از دانشگاه، بلکه می‌بایست به طور کامل از ایالات‌متحده اخراج شود، ادعاهایی که هم‌راستا با مواضعی است که سفیر آمریکا در رژیم صهیونیستی آن را مطرح کرده بود. این اتفاق تنها برای استادان و دانشجویان ایرانی رخ نداده، بلکه حتی استادان آمریکایی و یهودی نیز از فشارهای لابی صهیونیستی در امان نمانند. سال گذشته تنها ۸ استاد دانشگاه‌های آمریکا به خاطر مشارکت در تجمع‌ها علیه اسرائیل بازداشت‌شدند. اسنیتو تاماری (استاد تاریخ مطالعات خاورمیانه دانشگاه ادواردویل جنوبی)، ساندرا تاماری، گرگوری فلوگفلدر (استاد تاریخ دانشگاه کلمبیا)، آنلیس اورلک (استاد پهلودی دانشگاه دارتموث)، سارا فیلیپس (استاد مردم‌شناسی دانشگاه ایندیانا)، کارولین فوهلین (پروفسور اقتصاد دانشگاه اموری)، نوتل مک‌آفی (عضو دپارتمان فلسفه دانشگاه اموری) و استیون تراشر (استاد روزنامه‌نگاری دانشگاه نورث وسترن) علاوه بر این در کمتر از ۵ ماه گذشته، دانشگاه نیویورک ۴ استاد را تنها به خاطر حمایت از فلسطین اخراج کردند.

این بازداشت‌ها در ادامه اعمال فشارها و سیاست‌های سخت‌گیرانه‌ای بود که ترامپ علیه دانشگاه‌ها و برای کنترل آنچه او برای مقابله با پهلودستیزی انجام داده، صورت گرفته است؛ اما نکته جالب توجه در مورد استاد ایرانی دانشگاه آرکانزاس این است که هم‌زمان رسانه‌های فارسی‌زبان صهیونیستی هم در مقام حمایت از این اخراج برآمده‌ند و فحاشی به این استاد دانشگاه را شروع

این حذف، کدام شوراهای و به چه دلایلی را در بر گرفته است؟
برای مثال شورای‌عالی پیشگیری از ایلز در سال ۸۳ تشکیل شده است، باتوجه‌به موقعیتی که تازه این بیماری پربوال گرفته بود. الان همین موضوع در شوراهای دیگری که در وزارت بهداشت است، رسیدگی می‌شود. مثلاً می‌نویسند شورای‌عالی پیشگیری از ایلز، در جای دیگر شورای پیشگیری از بیماری‌های واگیردار. این چیزهای متفاوت زیاد است، ما می‌توانیم بگویم شورای‌عالی پیشگیری از ایلز، شورای هماهنگی شهرها و روستاهای سالم، شورای هماهنگی مبارزه با بیماری‌های قابل انتقال بین انسان و دام، شورای نظارت بر سموم شیمیایی، شورای تبصره ۵ جلوگیری از آلودگی آب، شورای عالی سلامت و امنیت غذایی. همه این‌ها، می‌تواند یک شورا بشود، شما هم به عنوان شونده می‌شوید؛ می‌رسید چرا ما باید ۶ شورا داشته باشیم؟ یک شورا کافی است. برای هر موضوع که نمی‌توانیم یک شورا تشکیل دهیم. برای مثال در بحث راه، شورای ترانزیت، شورای‌عالی فنی زیربنایی و امور حمل‌ونقل که مصوب سال ۱۳۲۵ بوده است. یا شورای ساماندهی مبادی ورودی و خروجی هماهنگی حمل‌ونقل.

گاهی وزیر برای مدیریت و پیشبرد امور یک شورا تشکیل می‌دهد، برای مثال زمانی که سفر اربعین برگزار می‌شد، خیلی‌ها در راه معطل می‌شدند. برای حل ناهماهنگی‌ها، شورای‌عالی سفرهای زیارتی ایجاد شد، بعد از حل‌شدن این موضوع، شورا همچنان وجود دارد.

یعنی اساساً جلسه‌ای تشکیل نمی‌شود؟

خیلی از این شوراهای که حذف شدند، جلساتشان تشکیل نمی‌شد، بسیاری برای پیش از انقلاب بوده است؛ از دهه ۲۰ تا دهه ۵۰. مثل شورای تدوین کتب دینی مدارس. خب مشابه این‌شورا در شورای‌عالی کتب درسی، نظارت کتب درسی است.

برای مثال شورای ملی زعفران. خیلی این‌ها زیادند. همه این شوراهای به‌نوعی یک‌جورهایی هم‌پوشانی دارند و شبیه یکدیگر کار می‌کنند هم اگر این‌ها زیاد هم بشود، ممکن است این شورا یک تصمیم بگیرد، آن شورا تصمیمی دیگر. همچنین اعضا ممکن است مشترک داشته باشند.

شوراهای این چنینی زیاد داشته و داریم و فعلاً در قدم اول ۵۵ شورا حذف کردیم. ۱۱۳ تا هم داریم بررسی می‌کنیم که آن‌ها هم اگر بشود یک‌جوری ساماندهی کنیم.

۱۱۳ شورا هم حذف خواهند شد یا ادغام؟

الزاماً حذف نیست. بعضی‌ها ادغام و بعضی‌ها حذف است. بعضی از مثلاً وزارتخانه‌ها ۴۰-۳۰ شورا دارند، درحالی‌که خود رئیس‌جمهور بخواهد

در این شوراهای شرکت کند، اصلاً نمی‌رسد. مثلاً یک‌دفعه می‌پینید ۱۰۰ تا شورا وجود دارد.

دلایل این اصلاحات چیست؟

اگر بخواهیم اشاره کنیم، باید گفت، اتفاقاً هدف ما حذف ساختارهای زائد است، نه تضعیف نهادهای شورایی. هدف ما تقویت نظام شورایی است با حذف موازی‌کاری‌ها. رهبر معظم انقلاب به‌ویژه در دیداری که در شانزدهم شهریورماه با اعضای هیئت دولت داشتند، یکی از مواردی که تأکید کردند، بحث حذف موازی‌کاری‌ها و صرفه‌جویی منابع دولت بود؛ بنابراین تابلوی راهنمای این بازنگری‌ها کارآمدی است؛ یعنی تابلوی راهنمای بازنگری‌های ما در بحث شوراهای، کارآمدی آن‌هاست.

لذا اگر دولت چهاردهم این نهادها را ساماندهی می‌کند، با هدف چابک‌سازی ساختار حکمرانی و پایان موازی‌کاری در تصمیم‌سازی‌ها با هدف افزایش کارآمدی و پاسخ‌گویی دولت است. شوراهای حذف نمی‌شوند، بلکه مأموریت‌هایشان شفاف می‌شود و هم‌پوشانی‌هایشان رفع می‌شود و با انحلال شوراهای کم‌اثری که بعضی‌هاشان مدت‌های مدیدی است، تشکیل نشدند و هزینه‌بر هستند، دیگر نهادهای تصمیم‌گیر اصلی تقویت می‌شوند.

و به این صورت ما به سمت تحقق یک حکمرانسی یکپارچه و کاهش موازی‌کاری‌های نهادی، پیش می‌رویم. این‌گونه نظام تصمیم‌سازی‌مان کارآمدتر می‌شود و علاوه‌بر آن صرفه‌جویی که موردتأکید رهبر معظم انقلاب هست، آن گفتمان غالب دولت چهاردهم هم در چهارچوب شعار دولت وفاق ملی که آقای رئیس‌جمهور مدام روی بحث اصلاح نظام اداری و این‌که هلدرفت بودجه داریم در خیلی از این شوراهای فرادستگاهی و بحث اصلاح ساختار تأکید دارند، این اتفاقات می‌افتد که ان‌شاءالله منجر به یک تصمیم‌سازی شفاف و مسئولانه و قابل‌پیگیری بشود.

به برخی از این نهادهای شورایی یک بودجه‌ای هم اختصاص پیدا می‌کرد. طبیعتاً یک‌بار مالی هم داشتند با حذف این‌ها چه میزان به نفع دولت خواهد شد؟ یعنی این هزینه‌ها یک‌جورهایی صرفه‌جویی می‌شود، یا اساساً بودجه‌ای به این‌ها به آن معنا اختصاص داده نمی‌شده و فقط در تصمیم‌گیری‌ها و تصمیم‌سازی‌ها یک مقدار فضا باز می‌شود؟

هر دوی اینهاست، یک تعداد از این شوراهای، همین‌جور بودند و شاید خیلی هزینه هم نداشتند، ولی یک‌سری‌هایشان ساختمان دارند، هزینه به آن‌ها اختصاص داده می‌شده، بودجه داشتند و دارند و ما باید ساماندهی کنیم.

کردند، امری که نشان می‌دهد ماجرا تنها متهم کردن یک استاد دانشگاه به خاطر آنچه آن را پهلودستیزی می‌خوانند نبوده، بلکه این اقدام با انگیزه‌های سیاسی و غرض‌ورزانه صورت گرفته است. شیرین سعیدی در موضعی که مطرح کرده‌بیش از آنکه سوبه‌ای ایدئولوژیکی داشته باشد، رویکرد و وجهی علمی و آکادمیک داشته است. در ماجرای جنگ ۱۲ روزه مثل دیگر افرادی که مخالف نظام حکمرانی ایران بودند او هم نسبت به تجاوز و جنگ علیه کشور، موضع منفی گرفت؛ اما از آنجا که آزادی بیان در ایالات متحده محل در نسبت با استانداردهای مدنظر آنان، تفسیر می‌شود، صهیونیست‌ها اظهارات شیرین سعیدی را حمایت از تروریسم خواندند. موضع‌گیری یک استاد ایرانی در مورد حمله و تجاوز به کشورش امر غیرمعمولی نیست، آن‌هم در حالی‌که این موضع‌گیری نه در فضای دانشگاه بلکه در صفحه شخصی او در ایکس منتشر شده است.

در آمریکا آزادی بیان هست حتی اگر نقض شود

در میانه ناآرامی‌ها و آشوب‌ها در کشور، رسانه‌های فارسی‌زبان صهیونیستی به دنبال منتهب کردن دانشگاه‌ها و فضای آکادمیک بودند. در هر برهه با شایعه‌سازی از بازداشت و اخراج استادان به دنبال القای آن بودند که در ایران، صدای علم و دانشگاه خفه می‌شود.

مواض دوغانه این رسانه‌ها زمانی روشن می‌شود که نگاهی اجمالی به رویکردها و سیاست‌های رسانه‌ای آن‌ها در مورد بازداشت استادان در آمریکایی بیندازیم. در اغلب موارد این رسانه‌ها سکوت و بایکوت خبری را انتخاب کردند و در مواردی هم از این مجازات‌ها، حمایت کردند. در مورد خاص شیرین سعیدی، این رسانه‌ها: ۱. با به سمت تقلیل اصل اتفاق رفتند ۲. با تیر جابندارانه او را محکوم و متهم به پهلودستیزی کردند. در دو سال گذشته این موضوع بارها محل انتقاد رسانه‌های خارجی قرار گرفت که آزادی بیان در آمریکا، روزگار خوشی ندارد و دیگر حتی در ظاهر و نمایش هم از آن تبعیت نمی‌شود، این آزادی تنها در مواردی وجود دارد که آمریکا و لابی‌های اسرائیلی بخواهند و زمانی نگران آن می‌شوند که خودشان بخواهند.

رُست آزادی بیان و حمایت پری‌بلنده‌ها

فحاشی و کف و سوت رسانه‌های فارسی‌زبان از برکناری شیرین سعیدی در شرایطی اتفاق می‌افتد که رسانه‌های آن‌ها حضور ترگس محمدی در مراسم

هفتم‌علی‌کردی و رفتار به سبک پری‌بلنده‌های ۲۸ مرداد را که به بازداشت او ختم شد با تیر بازداشت برنده جایزه صلح نوبل پوشش دادند به این معنا که ایران ناقض آزادی بیان و حقوق بشر است. دم خروس فارسی‌زبان‌ها درست زمانی بیرون زد که درحالی‌که آن‌ها ادعا می‌کنند، نگران چهره‌های آکادمیک، علمی و طرفدار حقوق بشر و آزادی بیان هستند و این‌طور القا می‌کنند که نظام حکمرانی تنها به خاطر مخالفت بازداشت می‌کند که در ماجرای برکناری شیرین سعیدی، موضعی عکس داشتند و نه تنها از این اقدام حمایت کردند بلکه متقابلاً خواهان تشدید مجازات او هم بودند. در این موقعیت هم آزادی بیان تبدیل به امری سلیقه‌ای و گزینشی می‌شود؛ زمانی که قرار بر مخدوش کردن چهره نظام حکمرانی ایران در ساحت بین‌المللی و به‌راه انداختن آشوب است، آزادی بیان مهم می‌شود؛ اما در ایالات متحده برقراری یا عدم برقراری آزادی بیان بسته به تشخیص ایالات متحده اجرایی می‌شود. نکته مهم‌تری که می‌بایست به آن توجه کرد اعمال فشار به ایرانیان خارج‌نشینیه که پروژه صهیونیست‌ها را دنبال نمی‌کنند در راستای تهدید، هزینه‌سازی و منزوی کردن ایران در صحنه بین‌المللی صورت می‌گیرد و طبیعتاً فارسی‌زبان پروژه‌گیر صهیونیستی نیز می‌بایست این پازل را تکمیل کند.

